

Filip Futó, Clayton hotels Club Vitae, Irsko

Spolufinancováno
z programu Evropské unie
Erasmus+

Měsíc v cizí zemi se může zdát moc, ale uteklo to jako voda. Díky naší škole a programu Erasmus+ jsem ho strávil v Irském městě, v Limericku, kde jsem během pracovních dní pracoval ve volnočasovém centru luxusního pětihvězdičkového hotelu. Nejvyšší budova ve městě nesla název Clayton hotel. Já pracoval ve druhém patře z třinácti. Vysával jsem koberce, umýval okna, čistil stroje na posilování v tělocvičně a celkově tam udržoval pořádek. Když přišli hosté, pomáhal jsem jim, pokud to bylo mých silách. Někdo se jen přišel ukázat, abych ho odklíkl v „bookovacím systému“, někdo zase sháněl ručník nebo čepici do bazénu.

Nejzajímavější asi bylo, když se jeden z hostů pokoušel projít dveřmi, které se vytrvale blokovaly, a já mu je přispěchal pomoci hrubou silou otevřít. I když o něco zajímavější ještě možná bylo, když si mí kolegové odešli na oběd, já zůstal na recepci volnočasového centra sám a tu začal zvonit telefon. V práci jsem se rozhodně nikdy nenudil. Vždy tam bylo co dělat, nikdo mě ale do práce nehonil a vlastně mi ani nikdo moc neřikal, co mám dělat, pokud už jsem ovšem nebyl tak bezradný a nezeptal se jich. Všichni tam byli moc milí a vždy ochotní pomoci nebo poradit.

Když jsem pak byl se svými každodenními úkoly hotov, měl jsem volno. Mohl jsem třeba vyplňovat dokumenty potřebné na stáž, nebo využít tělocvičnu, pokud právě nebyla plná hostů. A při těch vzácných příležitostech, kdy byl volný bazén, jsem se mohl jít taky vykoupat a jít do sauny.

Bylo moc fajn si vyzkoušet takovou práci v cizí zemi. Mluvit jen cizím jazykem, žít v jiné kultuře. Dělat práci zodpovědně, tak aby se na mě mohli ostatní spolehnout. Zlepšil jsem si svou angličtinu a taky jsem si zkusil být více samostatný.

Bydlel jsem ještě s dalšími spolužáky u jedné moc fajn rodiny. Bylo to sice daleko od centra, kde jsem pracoval, ale dalo se tam dojíždět na skatu. Navíc jsem měl hned vedle práce skatepark, takže jsem si rozhodně nestěžoval. O víkendech jsme chodili na výlety na různá slavná místa, jako například do národního parku anebo na Moherské útesy. Ve volném čase po práci jsme často zůstali ve městě, kde jsme procházeli četnými sekáči, kavárnami nebo hospůdkami.

Z grantu byly zaplacené letenky, MHD i stravování, které bylo ve formě večeří v naší hostitelské rodině, hotelových obědů i snídaní a domácích snídaní typu sněž, co můžeš ze skříně přezdívané snídaňový bar, opravdu víc než dostačující. Jak jsem psal už výše, tak na MHD jsem ušetřil taky, vlastně jsem ji vůbec nevyužil, pokud se nejednalo o třídní výlet a za tyto úspory jsem si koupil skateboard za 100 eur, který na městskou dopravu bohatě stačil, no a let letadlem? To bylo prostě super jako vždy. Včetně toho jejich občerstvení a přívětivého personálu, které si můžete prohlédnout na fotografii - selfie se stewardem.

Takže ve výsledku jsem moc rád, že jsem se stáže v zahraničí mohl zúčastnit.

Navíc jsem si taky zdarma mohl vyplnit hodinový anglický test, abych zjistil, jakou mám v tomto jazyku úroveň a strávit 40 hodin v přípravném jazykovém kurzu zvaném OLS, což mi přišlo nejen velice užitečné, ale taky velmi zajímavé a osvěžující.